syn til installation af rumaflytningsudstyr og udstyr til observation af personer i bolig og andre husrum.

Indgrebet kan således indebære en løbende undersøgelse fra et andet sted af det materiale, der til enhver tid kan findes i computeren.

Den foreslåede regel begrænser ikke den adgang, der er efter de gældende regler om ransagning til at tilvejebringe oplysninger af denne art. Ligeledes berøres adgangen til efter reglerne om indgreb i meddelelseshemmeligheden at få teleoplysninger eller at »aflytte« elektroniske meddelelser ikke af den foreslåede nye bestemmelse.

Hvis et indgreb kun indebærer, at der sker »aflytning« af elektroniske meddelelser, kan dette fortsat ske efter reglerne om aflytning af telefonsamtaler eller anden tilsvarende telekommunikation, også når en sådan aflytning sker ved hjælp af teknisk udstyr, der har lighed med det, som er omfattet af reglen i § 400.

Det foreslås, at betingelserne for indgreb i form af dataaflæsning udformes med udgangspunkt navnlig i de regler, som i dag gælder for telefonaflytning, jf. § 385, og for hemmelig ransagning, jf. § 415. Det foreslås således som betingelse, at indgrebet må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen, og at der er bestemte grunde til at antage, at den pågældende computer mv. anvendes i forbindelse med forbrydelsen.

Det skal for det første efter *stk. 1, nr. 1,* være en betingelse, at der er *bestemte grunde* til at antage, at et informationssystem anvendes af en mistænkt i forbindelse med planlagt eller begået kriminalitet som nævnt i nr. 3. Det skal endvidere kunne antages, at det pågældende informationssystem benyttes i forbindelse med udførelsen af den kriminalitet, der er nævnt i stk. 3.

Det er uden betydning, hvem informationssystemet tilhører. Indgrebet kan således rettes mod mistænktes eget edb-udstyr eller f.eks. en privat computer, der tilhører en anden end den mistænkte, eller mistænktes computer på arbejdspladsen, uanset om computeren også benyttes af andre. Såfremt betingelserne for dataaflæsning i øvrigt er opfyldt – herunder kravet i § 791 b om proportionalitet – kan der således også ske dataaflæsning af computere på biblioteker, internetcaféer og lignende. Dette adskiller sig ikke fra, hvad der gælder for telefonaflytning.

I *stk. 1, nr. 2,* foreslås, at indgrebet kan foretages, hvis det er af *afgørende betydning for efterforskningen* (indikationskravet). Ved denne betingelse angives, at indgrebet skal have en meget væsentlig betydning for efterforskningen af den pågældende sag, men bestemmelsen indebærer ikke, at indgrebet skal være den eneste mulighed for efterforskning i sagen, eller at andre af de straffeprocessuelle indgreb i retsplejeloven ikke samtidig kan anvendes.

Kriminalitetskravet i stk. 1, nr. 3, foreslås udformet, således at indgreb i form af dataaflæsning kan foretages, hvis efterforskningen angår en forsætlig overtrædelse af kriminallovens kapitel 7 eller 8 eller §§ 65, stk. 1, 66, 1. pkt., 67, 69, 71 eller 86 eller en forsætlig, grov overtrædelse af lov om euforiserende stoffer eller våbenloven. Dette svarer til kriminalitetskravet ved hemmelig ransagning. Der er således ikke mulighed for at iværksætte dataaflæsning i medfør af den foreslåede bestemmelse på grundlag af en mistanke om, at computerudstyr f.eks. anvendes til fremstilling af falske pas eller andre falske dokumenter, medmindre der samtidig foreligger mistanke om, at fremstillingen sker som et led i forberedelsen af en af de i bestemmelsen nævnte alvorlige lovovertrædelser – f.eks. flykapring.

Stk. 2 indeholder en proportionalitetsgrundsætning svarende til reglen i § 389 om indgreb i meddelelseshemmeligheden.

Efter *stk. 3* skal kompetencen til at træffe bestemmelse om aflæsning af computere mv. efter den foreslåede § 400 – ligesom ved indgreb i meddelelseshemmeligheden, observation og hemmelig ransagning – henhøre under retten. Bestemmelsen henviser til kompetencebestemmelsen i § 391 om indgreb i meddelelseshemmeligheden. I en kendelse, der tillader aflæsning, må det angives, hvilket informationssystem (computer eller lignende databehandlingsanlæg) indgrebet skal angå, jf. de foreslåede bestemmelser i § 400, stk. 3, 1. og 2. pkt. Er det ikke muligt for politiet at give nærmere oplysninger om edb-udstyrets fabrikat, nummer eller lignende, der entydigt kan identificere dette, kan der i stedet afsiges kendelse om, at indgrebet skal angå det edb-udstyr, der benyttes på et bestemt, nærmere afgrænset sted, f.eks. en bestemt privatadresse eller et bestemt kontor på en arbejdsplads. En computer eller andet tilsvarende edb-udstyr kan efter omstændighederne også identificeres ved en angivelse af, hvem der har rådighed herover, f.eks. den bærbare computer, som tilhører den mistænkte.

Efter § 391, stk. 2, skal der i kendelsen fastsættes et tidsrum, inden for hvilket indgrebet kan foretages. Tidsrummet skal være så kort som muligt og må ikke overstige 4 uger. Tidsrummet kan forlænges ved en ny kendelse, men højst med 4 uger ad gangen.

Den foreslåede regel i *stk. 4* indebærer, at en række af de regler, der gælder for indgreb i meddelelseshem-